

տեղիքս լեռնային. եւ ես անարհեստ էի քերականութեան»: Այլուր գրի 'ի մատենին. «Գրեցաւ Շարակնոցս այս ձեռամբ Սահակ եպիսկոպոսի, եւ այլ կրօնաւորաց վանուցս, եւ Մարգարայ Փիլիսոփային», որ է ասել երաժիշտ կամ քաջ երգող:

157. Բ. Կօսիտառա եւ Խաչն:– Զկարելոր տեղոյս այսչափ միայն ծանուցանէ ժամանակագիրն, եթէ «հայի ընդ արեւելք 'ի գետն.» գորոյ ոչ յիշելով զանուն՝ այսչափ ինչ գուշակի՝ եթէ ջուրն իջանէր 'ի հիւսիսոյ կուսէ, եւ ամրոցն կայր յաջմէ նորին՝ յարեւմտակողմն. եւ ոչ 'ի Փոիւզիա ասէ զսա, այլ աստի գնացեալ Ռուբինի 'ի Տօրոս լեառն՝ 'ի կողմանս Փոիւզիոյ: Յիշէ եւ զԽաչն Կօսիտառցի՝ յաւուրս վերջին Կոստանդնի թագաւորի (1368): Համառօտ պատմիչ Ռուբինեանց՝ ոչ լոկ բերդ՝ այլ եւ Երկիր Կաւսիտառոյ կոչէ. եւ անդ բնակեալ զՌուբէն Ա, յետ մահուան Գա(ու)զկայ, «եւ անտի եկեալ 'ի գետն Կաւրմաւզաւալ»: Տեսցի ստորեւ զգեղջէս:

158. Կոպիտառայ բերդ:– Յառնուլ Շահ-Սուարայ զՍիս, եւ 'ի հակառակել տեղապահի նորա ընդ քաղաքացեացն, սոքա զերծուցին զպահպանակս իւրեանց՝ զչորեսին Աջսն, 'ի ձեռն Հեթմոյ Սպիտակ մականուանեալ երիցու, որում յանձնեալ էին, վասն որոյ եւ Աջպան կոչէր. որոյ առեալ ընդ այլոց ինչ սրբութեանց՝ եբեր «'ի Կոպիտառայ, առ Թորոս եպիսկոպոսն, եւ ամրացան 'ի բերդն». բայց քաղաքապետն Ստոյ՝ «արար երդում եւ յղեաց մարդ 'ի Կոպիտառայ առ Սցիք», եւ պահանջեաց 12,000 ղուռուշ, զի թոյլ տացէ նոցա դառնալ համարձակ 'ի քաղաքն. այլ յետոյ դրժեաց երդմանն, որպէս նշանակեսցի այլուր:

162. Ծանօթ. Վահկա:– Զառումն սորա նենգաւ 'ի Կոստանդեայ, յիշեմ արդ՝ աւանդեալ 'ի Տարտելէ՝ նորագիւտ փռանկ պատմչէ թագաւորութեան եւ գերութեան Վերջնոյն Լեւոնի. որ ասէ զինեալս տասն թաքուցեալ Կոստանդնի ընդ մացառօք, եւ յանկարծուց հանեալ եւ արշաւեալ 'ի բերդն:

163. – Ժամանակագիրն Կիլիկիոյ ասէ՝ անդ «մինչեւ ցայսօր գտանի Դրախտ իմն. ասեն Սսացիք, եթէ 'ի Ռուբենայ իշխանի որդւոցն զոլ